

Witte Donderdag 2026 Boxmeer

“Begrijp je, Petrus, wat ik jou gedaan heb?”

is een indringende vraag die wij ook aan onszelf kunnen stellen:

begrijp ik waarom Jezus slavenwerk verricht?

Met Palmzondag zongen we: Glorie, lof en eer aan U: de Koning.

Nu ligt deze Koning als de geringste slaaf aan de voeten van zijn leerlingen.

Toch noemt deze slaaf zich Heer en Meester en zegt

“Ik heb jullie een voorbeeld gegeven,

opdat jullie zullen jullie doen wat ik jullie heb voorgedaan”.

Hoe kan een slaaf Heer en Meester zijn?

Begrijp ik het voorbeeld van Jezus?

Als we de woorden ‘koning en slaaf’ bij elkaar zetten,

dan wordt de vraag: “durf ik met Jezus de koninklijke weg van de slavendienst te gaan? Wil ik Jezus wel volgen?”

Als vanzelf zeg je: “O neen, als het zo is, dan begin ik daar niet aan”.

Petrus die ook zei: “Heer, ik laat mijn voeten niet door u wassen”,

krijgt te horen: “Dan raken wij niet met elkaar verbonden”.

Het gebaar van Jezus daagt ons uit elkaars voeten te wassen.

Dat wij ervoor kiezen om dienstbaar te zijn aan andermans welzijn.

De ander méér dan ik. De ander boven mij. De ander naar wie ik óp kijk

Wij – zoals we hier deze avond samen zijn – willen toch juist met Jezus verbonden zijn en met Hem meeleven op de weg die Hij moet gaan.

Die weg is de weg van dienstbaarheid tot het uiterste, tot de dood toe.

Moeten wij die weg ook gaan: ten dode toe?

Soms kan dat van mensen gevraagd worden.

We weten niet of en wanneer dat ook van ons gevraagd wordt.

Titus Brandsma wist het ook niet maar koos met Jezus voor zachtmoedigheid.

Na de voetwassing gaat Jezus aan tafel zitten.

Met zijn leerlingen viert hij het Paasfeest: Het feest van bevrijding, lang geleden, uit de onderdrukking en slavernij van Egyptische overheersing.

Ze eten een gebraden lam, bittere kruiden en ongedesemd brood.

Allemaal symbolen van haast om die nacht weg te komen onder die onderdrukkende hand vandaan.

Wat toen gebeurde in de nacht van vlucht naar de vrijheid wordt herdacht en beleefd aan het Paasmaal. Het 'toen en daar' wordt een 'nu en hier' in het samen zijn aan tafel. De onderlinge verbondenheid wordt een bron van kracht; de wederzijdse dienstbaarheid een nieuwe manier van leven.

Het Paasmaal wordt een bevrijdingsmaal. Niet meer uit de onderdrukkende hand van Egypte, maar een bevrijding uit de dreigende hand van een gewelddadige dood. Jezus voorvoelt zijn dood en vlucht niet.

Hij is zich zeer bewust van het doodsgevaar.

Als teken en antwoord daarop breekt en deelt Hij brood: Hier, mijn lichaam voor jullie. Hij schenkt de wijn en reikt de beker aan: Hier, mijn bloed dat ons met elkaar verbindt. Hier en nu ben ik het Paaslam, het Lam Gods, dat leed en kwaad weg draagt.

Onuitgesproken klinkt ook hier de vraag van Jezus aan ons:

Begrijpen jullie wat ik gedaan heb? Begrijpen jullie dat ik de weg van breken en delen kies als de weg naar verbondenheid en bevrijding?

En de vervolgvraag is dan:

Als je mij begrijpt, doe je dan met mij mee?

Jezus zegt ons ook vandaag: Juist als wij het samen doen kunnen wij de wereld redden. Door onderlinge verbondenheid, door ons toe te wijden aan elkaars geluk en welzijn, door onze zelfgave kunnen we het leven behouden en behoeden. Het is de weg van de vrijheid.

Maar doen we het samen met Jezus?

Zoals het er in de wereld en ook in ons land aan toe gaat worden er andere keuzes gemaakt. Woorden als dienstbaarheid, zelfgave, vertrouwen op God zijn geen algemeen verstaanbare woorden meer.

Wel woorden als onze eigen veiligheid, groei van de economie, machtiger zijn dan de ander, mijn ik is altijd belangrijker dan het welzijn van de ander, voeren de boventoon.

De vraag van Jezus: begrijp je dat ik heers door te dienen? Begrijp je dat ik door mezelf aan jullie te geven verbondenheid schep? wordt niet meer gesteld.

Doordat we de weg van Jezus niet meer weten, groeien in ons land het gevoel van onveiligheid en angst voor de toekomst.

We zien steeds minder óm naar mensen die onze hulp en zorg nodig hebben.

We durven ons bestaan niet meer te delen met mensen die vanuit oorlogssituaties zoeken naar vrede en veiligheid.

Wij verstaan het teken niet meer van het Lam van God dat kwaad en leed uit de wereld wegdraagt. We geloven niet meer in de moed van de zachtheid en de kracht van de dienstbaarheid.

Toch zijn wij vanavond hier in de kerk een begin van de nieuwe wereld.

Wij breken het brood van het zachtmoedige lam dat ons bevrijden zal uit hardheid en onverschilligheid. Een nieuw begin van liefde.

Ubi amor et caritas.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.